

WOWW!

Vlieg Er Eens Uit..

4: oktober 84

verslagen
ter diskussie
excursieprogramma

W O U W

is een onregelmatig verschijnend tijdschrift van de vogelgroep WOUW, een groep vogelaars uit de Rijnmond, onder het motto: VLIEG ER EENS UIT!!!!

Inhoud van dit nummer:

- blz. 3: excursieprogramma najaar/winter 1984/1985
- blz. 4: excursieverslag van de excursie naar de Akkerdijkse plassen (8 april 1984).
- blz. 6: verslag van de jaarvergadering van WOUW d.d. 13 april 1984.
- blz. 8: excursieverslag van de excursie naar de Oostvaardersplassen (22 mei 1984).
- blz. 10: een artikel uit Het Vrije Volk, een zogenaamde boekbeschrijving van de herziene druk van de Peterson.

P.S.: De redactie neemt totaal geen enkele verantwoordelijkheid voor de inhoud van het laatstgenoemde artikel.
Dit artikel is enkel voor plaatsing in aanmerking gekomen door de mogelijke bijdrage die het eventueel kan leveren aan de iets of wat ingezakte discussie over al dan niet vermeende kwaliteiten van diverse vogelgidsen.....

EXCURSIEPROGRAMMA NAJJAR/WINTER 1984-1985

(Data en bestemmingen nog geheel onder voorbehoud.....)

21 oktober

Excursie naar het Drinkwaterleidinggebied boven Scheveningen.

Naar verluid een zeer interessant gebied voor vogelaars en plantenliefhebbers. Erg bekend om zijn vogels in het voorjaar, maar ook omstreeks deze tijd is er het één en ander te zien. Bij goed weer zullen we ook naar de zeetrek kijken...

Vertrek: half acht 's morgens bij Liesbeth vandaan (weet ze nog niet..).
Tussenverzamelpunt voor Zuid: kwart over zeven bij Ton.

18 november

Naar de Kwade Hoek en het haventje bij Stellendam.

16 december

Excursie naar de Voornse slikken.

14 januari

Is het weer al gunstig voor de traditionele ganzenexcursie????

Voor meer informatie over het excursieprogramma: bel Hans (328114) of Ton (325486).

EXCURSIE

AKKERDIJKSE PLASSEN

Vogelclub "Vlieg er eens uit" had nog één excursie vlak voor de belangrijke jaarvergadering. Ons doel was de Akkerdijkse plassen, een natuurgebied tussen Rotterdam en Delft.

We waren er al eens eerder geweest met één van onze eerste excursies, maar toen zijn we er eigenlijk alleen maar omheen gelopen, maar nu konden we tot in de kern van dit fantastische natuurgebied dringen en dat kwam omdat Ton het initiatief had genomen tot een aanvraag van een dagvergunning van de Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Vogels en die dagvergunning gaf ons ook toestemming tot gebruik van een schuilhut.

Met het vooruitzicht van zo'n mooie kans vond ik de opkomst wat matig. We vertrokken van de Boogjes, de aanwezige leden waren Marjolyn, Ton en ik. Marjolyn was met de auto, dus konden we onze tweewieler thuis laten, al wil ik hierbij wel aantekenen dat als we geen auto gehad zouden hebben er dan niet voor terug deinsen om ook deze afstand met de fiets te overbruggen, maar een beetje comfort is ook niet weg. Alles was goed geregeld, want er zat bij de dagvergunning ook een kaartje waar de weg naar de schuilhut precies was aangegeven, alleen zouden we de auto parkeren vlak bij een ja-knikker, maar die had plaats gemaakt voor een ander soort oliepomp, maar we herkenden die plaats als dusdanig. Het weer was droog, weinig wind, maar vrij koud.

We moesten eerst door een klaphek wat toegang verschafte tot een drassig weiland waar de jonge lammeren dartelden, tussen die schapen en lammeren bevonden zich ook enkele boerenganzen, die haast net zo hard graasden van het jonge gras als de schapen. Marjolyn liep wat ongelukkig mee, omdat ze haar schoeisel niet had aangepast aan het veldwerk, maar ok een paar parmantige mooie laarsjes van graspol naar graspol dartelde, maar het is bekend dat we allemaal wel meer deze fout hadden gemaakt.

Tot onze verbazing zagen we in onze kijker een gans voorbij vliegen die we niet konden thuis brengen. Hij heeft een opvallende witte voorvleugel en bruin aan de bovenkant.

Ook waren er natuurlijk de weidevogels zoals de wulp en de Kievit en de grutto. We vervolgden onze weg richting schuilhut waar we nog verschillende sloten moesten oversteken.

Er stond in de spelregels die we bij het landkaartje hadden gehad dat, als we het gebied naderden, we fluisterend moesten gaan converseren, maar wat schetste onze verbazing, er kwam een roeiboot met buitenboordmotor de plas opvaren met een man en een vrouw erin en mijn verbazing werd nog groter toen deze naar onze vergunning vroeg, maar spelregels zijn spelregels en we hielden ons eraan, in de schuilhut mocht zelfs helemaal niet gepraat worden.

De schuilhut stond aan de rand van de Boschplas, bezijdens de schuilhut bevonden zich rieten matten zodat de vogels vanuit de plas niet konden zien wat er zich naast en achter de hut bewoog, maar dat konden ze waarschijnlijk wel raden, want voor wie is eigenlijk zo'n hut gemaakt.

Ik vond het een luxieuze hut. Om over de plas te kijken had met smalle en lange raampjes gemaakt die over de hele lengte van de hut waren, met kon er zelfs glas voor schuiven, maar wij als doorgewinterde ornitologen gaven niet om betraande ogen van de koude wind die door de raampjes woei.

Achter die raampjes waren banken geplaatst met zelfs nog een plank om op te leunen of te schrijven, dat was pok nodig, want er bevond zich ook een logboek waar wij onze bevindingen in konden schrijven.

De plas was omringt door riet, tussen dat riet bevonden zich verschillende blauwe reigers, statig en stil stonden ze aan de rand van het water te kijken totdat ze een vis konden verschalken. Ze stonden daar net alsof ze de plas bewaakten.

De geluiden die ons omringden waren die van verschillende vogels.

De vogels die we konden onderscheiden waren hoofdzakelijk eend-soorten zoals vele paartjes slobenden, kuifeenden, één paartje van de wintertaling en één paartje van de zomertaling. Het kostte ons heel wat moeite ze goed te kunnen analisieren, want schuw als ze waren doken ze elk moment weer het riet in. Ook een meerkoet en een waterhoen bevonden zich in de plas.

De wilde eend was ook rijkelijk aanwezig, alleen klopte de verhouding van het aantal woerden niet ten opzichte van de vrouwtjes.

Op een bepaald moment had één vrouwtjes-eend zes woerden om haar heen die allen avances maakten om haar tot zich te nemen. Niet gediend van zoveel aandacht vloog ze kwakend weg met de zes hitsige woerden achter haar aan. "Zielig hé", fluisterde Marjolyn naast me.

Op de terugweg genoten we nog van een reigerpaartje dat in een nest in een boom hun jongen aan het voeren waren en dat ging met een hoop kabaal, en toen eindelijk zagen we in het weiland de voor ons aan het begin van de excursie grote onbekende gans, het was de nijlgans, nu was onze dag helemaal goed.

Ook de flora ter velde werd nog behandeld. We onderscheidten o.a. speenkruid, vogelmuur, groot hoefblad, klein hoefblad en het herderstasje.

Al met al niet veel bijzonders, maar het gaf ons het gevoel dat de lente nu eindelijk z'n intrede had gedaan en dat herkent met b.v. aan deze (eenvoudige) planten.

Het was weer een gezellige leerzame dag en we gingen met een tevreden voldaan gevoel huiswaarts.

TOT DE VOLGENDE KEER,
NATUURVRIENDEN!